

Vaqif

Şuşada Vaqif abidəsinin açılışı münasibətilə

Heykəllər sadəcə əl işi deyil,
Məhəbbət dediyin – başqa məramdır;
Dünyadan gedənin gəlişi deyil,
Dünyada qalana birehtiramdır.

“Vaqif!
Ey sərvərim, ey tacidarım!” -
Harda xatırladı şairi ürək!..
Hörmət – süddən gələn bir adətimdi.
Vurğundan Vaqifə salam yetirmək -
Bəlkə də yeganə səadətimdi.
Meylini ellərə salan şairin
Səsi Kür çayının qırağındadır;
Beşiyi
Qazaxda qalan şairin -
Məzarı
Qarabağ torpağındadır.

Sözünü, hökmünü dəyişdi zaman,
İndi Cıdır düzü bir kainatdır.
Nə saray havası,
nə İbrahim xan,
nə Qacar ordusu -
necə rahatdır!..

Elə bil könlümdə yaz havasıdır,
Qoynu nə genişdir düzün-dünyanın;
Vaqif – şerimizin şah misrasıdır,
Vaqif – vəziriydi xan sarayının.

Yaşayır ürəkdə əsl sənətkar,
Sənətə əbədi bir hörmət olsun!
Şairim, şerinə böhtan atanlar
Abidən önündə xəcalət olsun!

Hanı başın üstə durnaqatarı,
Yoxsa... haçabudaqpərvazagəlsin.
Bu gün bir əhli-hal, könül dildarı -
Əlində şərbəti pişvaza gəlsin.

Vaqif, bu torpağın yaraşığydın,
Yaraşıq oldun sən daşa da, Vaqif!
Yenə Qarabağın elçilərini
Özün qarşıladın Şuşada, Vaqif!

Nəriman Həsənzadə,

Xalq şairi

12 yanvar 1982-ci il